UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

18 päivänä marraskuuta 2010 *

Asiassa C-226/09,

jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 19.6.2009,

Euroopan komissio, asiamiehinään M. Konstantinidis ja A.-A. Gilly, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Irlanti, asiamiehenään D. O'Hagan, avustajanaan A. M. Collins, SC, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-C. Bonichot sekä tuomarit K. Schiemann, L. Bay Larsen (esittelevä tuomari), C. Toader ja A. Prechal,

julkisasiamies: P. Mengozzi,
kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 29.6.2010 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan komissio vaatii kanteessaan unionin tuomioistuinta toteamaan, että Irlanti ei ole noudattanut yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja avoimuusperiaatteen, sellaisina kuin unionin tuomioistuin on niitä tulkinnut, mukaisia velvoitteitaan, koska se on päättänyt tulkkaus- ja käännöspalvelujen hankintaa koskevien sopimuksentekoperusteiden painotuksesta tarjousten tekemisen määräajan päätyttyä ja muuttanut tätä painotusta tarjousten alustavan arvioinnin jälkeen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY (EUVL L 134, s. 114; jäljempänä direktiivi) II osaston III luvussa säädetään niin kutsutusta kaksitasoisesta soveltamisesta julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten osalta.

3 Direktiivin 20 artiklan mukaan direktiivin liitteessä II A lueteltuja palveluja koskevat sopimukset tehdään direktiivin 23–55 artiklan säännösten mukaisesti.

4 Näissä artikloissa annetaan erityissääntöjä, jotka koskevat tarjouspyyntöasiakirjoja ja hankintasopimusasiakirjoja (23–27 artikla) ja menettelyjä (28–34 artikla), julkisuutta ja avoimuutta koskevia sääntöjä (35–43 artikla) sekä menettelyn kulkua koskevia sääntöjä (44–55 artikla).

5 Sitä vastoin direktiivin 21 artiklan mukaan ”liitteessä II B lueteltuja palveluja koskevia hankintasopimuksia koskevat yksinomaan 23 artikla ja 35 artiklan 4 kohta”.

6 Tulkkaus- ja käännöspalveluja ei mainita direktiivin liitteessä II A, vaan ne kuuluvat sen liitteessä II B olevaan luokkaan 27, johon kuuluvat ”muut palvelut”.

7 Direktiivin 23 artiklassa säädetään hankintasopimusasiakirjoihin sisällytettäviä teknisiä eritelmiä koskevista säännöistä.

8 Direktiivin 35 artiklan 4 kohdassa säädetään, että hankintaviranomaisten, jotka ovat tehneet julkisen hankintasopimuksen, on lähetettävä komissiolle ilmoitus hankintamenettelyn tuloksista.

9 Direktiivin 37 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Hankintaviranomaiset voivat julkaista 36 artiklan mukaisesti ilmoituksia, jotka koskevat tässä direktiivissä säädetyn julkaisemisvelvoitteen piiriin kuulumattomia julkisia hankintoja koskevia sopimuksia.”

10 Direktiivin 53 artiklan, jonka otsikkona on ”Hankintasopimuksen tekoperusteet” ja jota ei sovelleta direktiivin liitteen II B soveltamisalaan kuuluvien sopimusten tekomenettelyihin, 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”– – tapauksessa[, jossa hankintasopimus tehdään kokonaistaloudellisesti edullisimman tarjouksen perusteella], hankintaviranomaisen on täsmennettävä kokonaistaloudellisesti edullisimman tarjouksen määrittämiseksi valitsemansa kunkin perusteen suhteellinen painotus hankintailmoituksessa – – sanotun kuitenkaan rajoittamatta kolmannen alakohdan säännösten soveltamista.

– –

Jos hankintaviranomainen katsoo, että painottaminen ei todistettavasti ole mahdollista, se ilmoittaa hankintailmoituksessa tai tarjouspyyntöasiakirjoissa – – perusteiden tärkeysjärjestyksen.”

Kanteen taustalla olevat tosiseikat ja oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

11 Irlannin Department of Justice, Equality and Law Reform (oikeus-, tasa-arvo- ja lainuudistusministeriö) (jäljempänä hankintaviranomainen) julkaisi 16.5.2006 Euroopan unionin virallisessa lehdessä (EUVL S 92) numerolla 2006/S 92-098663 hankintailmoituksen tulkkaus- ja käännöspalvelujen toimittamista useille turvapaikka-asioissa toimivaltaisille laitoksille koskevan sopimuksen (jäljempänä riidanalainen sopimus) tekemisestä.

12 Tämän hankintailmoituksen IV.2.1 kohdassa todettiin, että sopimus tehtäisiin kokonaistaloudellisesti edullisimman tarjouksen perusteella seuraavien seitsemän perusteen pohjalta:

”1. Onko kaikki pyydetyt asiakirjat toimitettu

2. onko esitetty, että tarjoaja voi täyttää vaatimukset

3. erien [hankinta oli jaettu useisiin eriin], palvelujen ja kielten lukumäärä

4. pätevyydet, relevantti kokemus

5. hinta

6. ehdotettujen menettelyjen sopivuus

7. referenssikohteet.”

13 Hankintailmoituksen VI.3 kohdassa todettiin, että mainittuja seitsemää perustetta ei ollut lueteltu tärkeysjärjestyksessä.

14 Tarjouspyynnössä kyseiset perusteet esitettiin samalla tavalla ja ne oli numeroitu yhdestä seitsemään. Toisin kuin hankintailmoituksessa, kyseisessä asiakirjassa ei ilmoitettu nimenomaisesti, että niitä ei ollut lueteltu tärkeysjärjestyksessä.

15 Valittujen seitsemän perusteen suhteellista painotusta hankintaviranomaisen kannalta kokonaistaloudellisesti edullisimman tarjouksen määrittämiseksi ei näin ollen ollut täsmennetty hankintailmoituksessa eikä tarjouspyynnössä. Myöskään sitä ei ilmoitettu, painotettaisiinko näitä perusteita myöhemmin.

16 12 yhtiötä, joista kolmen kotipaikka on Irlannin ulkopuolella, esittivät tarjouksen ennen kuin tätä tarkoitusta varten vahvistettu määräaika päättyi 9.6.2006.

17 Samana päivänä arviointikomitean jäsenille toimitettiin arviointisuunnitelma, jossa suositeltiin, että kyseisiin seitsemään perusteeseen sovellettaisiin seuraavaa suhteellista painotusta:

”1. Onko kaikki pyydetyt asiakirjat toimitettu: 0 %

2. onko esitetty, että tarjoaja voi täyttää vaatimukset: 7 %

3. erien, palvelujen ja kielten lukumäärä: 25 %

4. pätevyydet, relevantti kokemus: 30 %

5. hinta: 20 %

6. ehdotettujen menettelyjen sopivuus: 10 %.

7. referenssikohteet: 8 %.”

18 Arviointikomitean kunkin jäsenen piti tämän arviointisuunnitelman avulla voida tehdä tarjouksista itsenäisesti alustava arviointi.

19 Arvioituaan tällä tavoin osan tarjouksista arviointikomitean eräs jäsen lähetti 13.6.2006 hankintaviranomaisen yksiköiden palveluksessa olevalle henkilölle, joka oli laatinut arviointisuunnitelman ja toimittanut tarjoukset arviointikomitealle, sähköpostin, jossa hän ehdotti, että sopimuksentekoperusteiden painotusta muutettaisiin.

20 Arviointikomitea päätti 22.6.2006 pidetyssä ensimmäisessä kokouksessaan muuttaa perusteiden suhteellista painotusta ennen tarjousten kollektiivista arviointia siten, että neljännen perusteen painotusta laskettiin 25 prosenttiin (aikaisemmin 30 %) ja kuudennen perusteen painotusta nostettiin 15 prosenttiin (aikaisemmin 10 %). Muiden arviointiperusteiden painotukset pysyivät ennallaan.

21 Tämän jälkeen kyseinen komitea ryhtyi arvioimaan tarjouksia ja ratkaisemaan tarjouskilpailua seitsemän perusteen juuri hyväksytyn uuden suhteellisen painotuksen mukaisesti.

22 Komissio aloitti toukokuussa 2007 sille tehdyn kantelun johdosta kirjeenvaihdon Irlannin kanssa.

23 Komissio mielestä erityisesti Irlannin 17.10.2007 päivättyyn viralliseen huomautukseen ja 18.9.2008 päivättyyn perusteltuun lausuntoon toimittamien vastausten valossa riidanalainen hankintamenettely oli toteutettu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen

ja siitä johtuvan avoimuusvelvoitteen vastaisesti, ja se päätti näin ollen nostaa nyt käsiteltävän kanteen.

Kanne

24 Aluksi on todettava olevan selvää, että riidanalainen sopimus todellakin kuuluu direktiivin soveltamisalaan ja että kyseessä olevat tulkkaus- ja käännöspalvelut kuuluvat tämän direktiivin liitteessä II B mainittujen muiden kuin ensisijaisten palvelujen luokkaan.

25 On muistutettava, että direktiivin 21 artiklan mukaan ”liitteessä II B lueteltuja palveluja koskevia hankintasopimuksia koskevat yksinomaan 23 artikla ja 35 artiklan 4 kohta”.

26 Direktiivin 21 ja 23 artiklasta sekä 35 artiklan 4 kohdasta niitä yhdessä luettuina käy ilmi, että kun sopimukset koskevat, kuten esillä olevassa asiassa, direktiivin liitteen II B soveltamisalaan kuuluvia palveluja, hankintaviranomaisten on noudatettava ainoastaan teknisiä eritelmiä koskevia sääntöjä ja lähetettävä komissiolle ilmoitus kyseisten sopimusten tekomenettelyn tuloksista.

27 Kyseisessä direktiivissä säädettyjä muita menettelyjen yhteensovittamissääntöjä, erityisesti niitä, jotka koskevat velvollisuuksia kilpailuttamiseen, jossa julkaistaan ensin

hankintailmoitus, ja direktiivin 53 artiklassa säädettyjä hankintasopimuksen tekoperusteita koskevia sääntöjä, ei sitä vastoin voida soveltaa kyseisiin sopimuksiin.

28 Direktiivin 19 perustelukappaleessa todetaan direktiivin liitteen II B soveltamisalaan kuuluvista palveluista, että direktiivin täysimittainen soveltaminen olisi siirtymäkauden ajaksi rajoitettava sellaisiin hankintoihin, joiden osalta sen säännökset tekevät mahdolliseksi toteuttaa kaikki valtioiden rajat ylittävän kaupan lisäämismahdollisuudet.

29 Hankintaviranomaisten, jotka tekevät kyseisen liitteen II B soveltamisalaan kuuluvia hankintasopimuksia, on kuitenkin – vaikka näihin sopimuksiin ei sovelleta direktiivissä säädettyjä sääntöjä, jotka koskevat velvollisuuksia kilpailuttamiseen, jossa julkaistaan ensin hankintailmoitus – sovellettava unionin oikeuden perustavanlaatuisia sääntöjä ja erityisesti EUT-sopimuksessa määrättyjä sijoittautumisoikeutta ja palveluiden tarjoamisen vapautta koskevia periaatteita (asia C-507/03, komissio v. Irlanti, tuomio 13.11.2007, Kok., s. I-9777, 26 kohta).

30 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisella unionin tasolla pyritään poistamaan palvelujen ja tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteet ja näin suojaamaan toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden taloudellisten toimijoiden etuja (em. asia komissio v. Irlanti, tuomion 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

31 Näin ollen järjestelmää, jonka unionin lainsäätäjä on ottanut käyttöön direktiivin liitteeseen II B kuuluvia palveluja koskevien hankintasopimusten osalta, ei voida tulkita siten, että se olisi esteenä SEUT 49 ja SEUT 56 artiklasta johtuvien periaatteiden soveltamiselle, mikäli tällaisiin sopimuksiin kuitenkin liittyy varma rajat ylittävä intressi (ks. vastaavasti em. asia komissio v. Irlanti, tuomion 29 kohta), ja tästä syystä niiden velvoitteiden soveltamiselle, joilla pyritään varmistamaan menettelyjen avoimuus

ja tarjoajien yhdenvertainen kohtelu (ks. vastaavasti asia C-91/08, Wall, tuomio 13.4.2010, Kok., s. I-2815, 37 kohta).

32 Avoimuusvelvoitetta sovelletaan tilanteessa, jossa kyseinen palveluhankintoja koskeva sopimus saattaa kiinnostaa myös muussa jäsenvaltiossa kuin siellä, missä sopimus tehdään, sijaitsevia yrityksiä (ks. vastaavasti em. asia komissio v. Irlanti, tuomion 29 kohta).

33 Se seikka, että riidanalainen sopimus saattoi nyt käsiteltävässä asiassa kiinnostaa muussa jäsenvaltiossa kuin Irlannissa sijaitsevia yrityksiä, ilmenee sekä siitä, että tätä sopimusta koskeva hankintailmoitus julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä, että siitä, että kolme tarjoajaa on muuhun jäsenvaltioon kuin Irlantiin sijoittautuneita yrityksiä (ks. vastaavasti em. asia Wall, tuomion 35 kohta).

34 Näiden toteamusten valossa on arvioitava komission esittämien niiden kahden kanneperusteen perusteltavuutta, joista kumpikaan ei koske niitä kahta direktiivin säännöstä, joiden mukaan direktiivin liitteen II B soveltamisalaan kuuluvan sopimuksentekomenettelyn on tapahduttava, eli tämän direktiivin 23 artiklaa ja 35 artiklan 4 kohtaa, vaan ne perustuvat unionin primaarioikeudesta johtuviin kahteen edellytykseen eli yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattamiseen ja siitä johtuvaan avoimuusvelvoitteeseen.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee sitä, että sopimuksentekoperusteita painotettiin tarjousten tekemisen määräajan päätyttyä

Asianosaisten lausumat

35 Komissio toteaa, että Irlanti on loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja avoimuusperiaatetta, koska se on päättänyt riidanalaista sopimusta koskevien seitsemän sopimuksentekoperusteen suhteellisesta painotuksesta vasta tarjousten tekemisen määräajan päätyttyä.

36 Sen mielestä tämä liian myöhään tapahtunut painotus on muuttanut tuntuvasti perusteiden suhteellista merkitystä verrattuna alun perin julkaistujen perusteiden merkitykseen ja siihen merkitykseen, jota tarjoajat olisivat voineet kohtuullisesti odottaa hankintasopimusasiakirjojen perusteella.

37 Irlanti täsmentää tässä yhteydessä aluksi, että toisin kuin komissio väittää kannekirjelmässään, hankintaviranomainen ei ole ilmoittanut ennen tarjousten tekemistä millään tavalla hiljaisesti tai nimenomaisesti, että hankintailmoituksessa ja tarjouspyynnössä mainitut sopimuksentekoperusteet oli lueteltu tärkeysjärjestyksessä.

38 Päinvastoin hankintailmoituksessa todettiin, ettei sopimuksentekoperusteita ollut lueteltu tärkeysjärjestyksessä, eikä hankintaviranomainen ole tämän jälkeen missään

vaiheessa todennut mitään, minkä perusteella voitaisiin katsoa, että tätä kantaa olisi muutettu.

39 Vaikka Irlanti lisäksi myöntää, että hankintaviranomaisen nimeämä arviointikomitea on päättänyt sopimuksentekoperusteiden suhteellisesta painotuksesta tarjousten tekemiselle vahvistetun määräajan päätyttyä, se kiistää, että tällä eri sopimuksentekoperusteiden painoarvon määrittämisellä olisi loukattu yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja avoimuusperiaatetta.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

40 Aluksi on todettava, että sen johdosta, että Irlanti on pyytänyt riidanalaista sopimusta koskevan hankintailmoituksen julkaisemista Euroopan unionin virallisessa lehdessä, mikä on direktiivin 36 artiklan mukaan mahdollista, tällä jäsenvaltiolla ei ole velvollisuutta tehdä hankintasopimusta kyseisen direktiivin niiden artiklojen mukaisesti, joita sovelletaan sen liitteen II A soveltamisalaan kuuluviin julkisia hankintoja koskeviin sopimuksiin (ks. analogisesti direktiivin soveltamisalaan kuulumattoman julkisia hankintoja koskevan sopimuksen osalta asia 45/87, komissio v. Irlanti, tuomio 22.9.1988, Kok., s. 4929, Kok. Ep. IX, s. 651, 9 ja 10 kohta).

41 Jotta ensimmäistä kanneperustetta voitaisiin pitää perusteltuna, olisi voitava todeta, että direktiivin liitteen II A soveltamisalaan kuuluvan hankintasopimuksen sopimuksentekoperusteiden painottamista ennakolta koskeva erityissääntö seuraa suoraan

siitä, että hankintaviranomaisten on noudatettava yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja siitä johtuvaa avoimuusvelvoitetta.

42 Tässä yhteydessä oikeuskäytännöstä, joka koskee hankintasopimuksia, jotka on tehty direktiiviä edeltäneiden, asianomaista alaa koskevien eri direktiivien säännösten mukaisesti, käy tosin ilmi, että velvollisuudella ilmoittaa tarjoajille ennakolta sopimuksentekoperusteet ja jos mahdollista niiden suhteellinen painotus, on tarkoitus taata yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja avoimuusperiaatteen noudattaminen (ks. mm. asia C-470/99, Universale-Bau ym., tuomio 12.12.2002, Kok., s. I-11617, 98 kohta ja asia C-331/04, ATI EAC ym., tuomio 24.11.2005, Kok., s. I-10109, 22–24 kohta).

43 Vaikka velvollisuus ilmoittaa kunkin sopimuksentekoperusteen suhteellinen painotus hankintailmoituksen julkaisemisvaiheessa, mistä säädetään nykyisin direktiivin 53 artiklan 2 kohdassa, vastaa vaatimusta, jonka mukaan on taattava yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja siitä johtuvan avoimuusvelvoitteen noudattaminen, ei voida kuitenkaan perustellusti katsoa, että tämän periaatteen ja velvoitteen ulottuvuus menisi kyseisen direktiivin tätä koskevan erityisen säännöksen puuttuessa niin pitkälle, että edellytettäisiin, että kun kyseessä ovat hankintasopimukset, joihin ei sovelleta direktiivin 53 artiklan kaltaista säännöstä, hankintaviranomaisen käyttämien sopimuksentekoperusteiden suhteellinen painotus olisi määritettävä ennakolta ja ilmoitettava potentiaalisille tarjoajille silloin, kun niitä kehotetaan tekemään tarjouksensa. Kuten näet unionin tuomioistuin on todennut käyttämällä tämän tuomion edellisessä kohdassa viitatussa oikeuskäytännössä ilmaisua ”jos mahdollista”, sopimuksentekoperusteiden painotuksen mainitseminen sellaisen hankintasopimuksen osalta, joka ei kuulu direktiivin 53 artiklan 2 kohdan kaltaisen säännöksen soveltamisalaan, ei ole hankintaviranomaiselle kuuluva velvollisuus.

44 Näin ollen Irlanti, joka oli antanut potentiaalisille tarjoajille riidanalaista sopimusta koskevia asianmukaisia tietoja ennen tarjousten tekemiselle vahvistetun määräajan päättymistä, ei ole loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja siitä johtuvaa avoimuusvelvoitetta painottaessaan näitä sopimuksentekoperusteita mutta

ilmoittamatta tällaisesta painotuksesta näille tarjoajille ennen tarjousten tekemiselle vahvistetun määräajan päättymistä.

45 Konkreettisesti on todettava, että hankintaviranomainen on käsiteltävän asian kohteena olevassa tarjouspyynnössä antanut enemmän tietoja kuin direktiivissä edellytetään, eikä riidanalaisen sopimuksen sopimuksentekoperusteita ole esitetty hankintasopimusasiakirjoissa tavalla, jonka perusteella voitaisiin katsoa, että kyseessä olisi erilainen kohtelu sellaisten yritysten vahingoksi, joita tämä hankinta saattaa kiinnostaa ja jotka sijaitsevat muussa jäsenvaltiossa kuin Irlannissa.

46 Antaessaan tietyn painoarvon näille sopimuksentekoperusteille hankintaviranomainen on vain täsmentänyt niitä yksityiskohtaisia sääntöjä, joiden perusteella tarjouksia oli arvioitava, loukkaamatta millään tavalla velvollisuutta tulkita sopimuksentekoperusteita samalla tavoin, koska niitä ei ollut lueteltu tärkeysjärjestyksessä.

47 Tästä on todettava, että sen seikan perusteella, että sopimuksentekoperusteet on lueteltu ilmoittamatta kunkin suhteellista painotusta, ei voida olettaa, että luettelo oli välttämättä esitetty tärkeysjärjestyksessä tai että sopimuksentekoperusteilla oli oltava sama painoarvo.

48 Jos lisäksi potentiaaliset tarjoajat olisivat tarjouksia valmistellessaan tienneet arviointikomitealle taulukkomuodossa ilmoitetusta sopimuksentekoperusteiden suhteellisesta painotuksesta, ne eivät olisi yhtäältä saaneet tietoja, jotka olisivat voineet

vaikuttaa merkittävästi tähän valmisteluun, ja toisaalta tällä painotuksella ei ole muutettu sopimuksentekoperusteita (ks. vastaavasti em. asia ATI EAC ym., tuomion 32 kohta).

49 Lisäksi on todettava, ettei käsiteltävään kanteeseen, sellaisena kuin se on nostettu unionin tuomioistuimessa, sisälly seikkoja, joiden perusteella voitaisiin katsoa, että sopimuksentekoperusteiden suhteellinen painotus oli määritetty tarjoukset sisältävien kirjeiden avaamisen jälkeen.

50 Tässä tilanteessa komission kanteensa tueksi esittämä ensimmäinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Toinen kanneperuste, joka koskee sitä, että sopimuksentekoperusteiden painotusta on muutettu tarjousten alustavan arvioinnin jälkeen

Asianosaisten lausumat

51 Komissio väittää, että Irlanti on muuttaessaan tarjousten alustavan arvioinnin jälkeen riidanalaisen sopimuksen sopimuksentekoperusteiden suhteellista painotusta siitä, miten se oli esitetty arviointisuunnitelmassa, loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja avoimuusperiaatetta.

52 Se toteaa, että tällaisella tarjousten alustavan arvioinnin jälkeen toteutetulla muutoksella loukataan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, ilman että on tarpeen selvittää, onko tarjousten alustava arviointi toteutettu siten, että arviointikomitean eri jäsenet

ovat arvioineet niitä itsenäisesti, vai siten, että kaikki sen jäsenet ovat arvioineet niitä kollegisesti.

53 Irlanti väittää, että painotusta on muutettu vain yhden kerran ja ennen kuin kyseinen komitea on arvioinut kollektiivisesti yhtäkään tarjousta.

54 Sen mukaan perusteille tällä tavoin annettua painotusta on siten sovellettu muuttumattomasti koko riidanalaisen sopimuksentekomenettelyn ajan eikä sillä näin ollen ole loukattu yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

55 Lisäksi Irlanti korostaa sitä, että sopimuksentekoperusteiden suhteellisen painotuksen muuttaminen on ollut äärimmäisen vähäistä eikä sillä ole voitu saada aikaan joidenkin tarjoajien syrjintää. Jälkikäteen tarkasteltuna valittu tarjoaja olisi saanut sopimuksen myös, jos sopimuksen tekemisestä olisi päätetty alkuperäisen painotuksen nojalla.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

56 Komissio vaatii unionin tuomioistuinta toteamaan, että sopimuksentekoperusteiden painotuksen muuttamisella loukataan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sellaisena kuin se johtuu EUT-sopimuksen määräyksistä.

57 Aluksi on täsmennettävä riidanalaisen sopimuksentekomenettelyn kulusta, että riidanalaista sopimusta koskevien sopimuksentekoperusteiden painotusta on todella muutettu sen jälkeen kun hankintaviranomainen oli ilmoittanut arviointisuunnitelmassa näitä sopimuksentekoperusteita koskevasta suhteellisesta painotuksesta arviointikomitean jäsenille, jotta he voisivat suorittaa tarjousten alustavan arvioinnin.

58 Arviointikomitean jäsenillä oli mahdollisuus arvioida tarjouksia itsenäisesti ennen kuin tämä komitea piti ensimmäisen kokouksen kollegiaalisena elimenä, ja lisäksi heitä kannustettiin tekemään tällainen alustava arviointi, jotta komitean kollektiivinen arviointi helpottuisi.

59 Tämän jälkeen on todettava, että tällaisessa tosiseikkoja koskevassa asiayhteydessä, kuten oikeuskäytännössä on jo katsottu, hankintamenettelyissä sovellettavat yhdenvertaisen kohtelun periaate ja avoimuusperiaate asettavat hankintaviranomaisille velvollisuuden tulkita sopimuksentekoperusteita samalla tavoin koko menettelyn ajan (ks. analogisesti asia C-448/01, EVN ja Wienstrom, tuomio 4.12.2003, Kok., s. I-14527, 92 kohta).

60 Sitä suuremmalla syyllä on todettava, että itse sopimuksentekoperusteita ei saa millään tavoin muuttaa hankintamenettelyn aikana (ks. analogisesti em. asia EVN ja Wienstrom, tuomion 93 kohta).

61 Vaihe, jonka kuluessa arviointikomitean jäsenet arvioivat tarjouksia itsenäisesti ennen tämän komitean kokousta, on olennainen osa kyseistä hankintamenettelyä.

62 Tässä tilanteessa sopimuksentekoperusteiden painotuksen muuttaminen kyseisen tarjousten alustavaa arviointia koskevan vaiheen jälkeen merkitsisi niiden sopimuksentekoperusteiden muuttamista, joiden perusteella alustava arviointi on tehty. Tällainen toiminta ei ole yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja siitä johtuvan avoimuusvelvoitteen mukaista.

63 Lopuksi on täsmennettävä ensinnäkin, toisin kuin Irlanti väittää, että komission toinen kanneperuste on perusteltu ilman että on tarpeen näyttää, että suhteellisen painotuksen muuttaminen on vaikuttanut syrjivästi johonkin tarjoajista. Tässä yhteydessä riittää, että muutosta tehtäessä ei ollut suljettu pois tällaista mahdollista vaikutusta.

64 Koska toiseksi jäsenvaltion jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen toteaminen ei edellytä sitä, että laiminlyönnistä todettaisiin aiheutuneen vahinkoa (asia C-263/96, komissio v. Belgia, tuomio 18.12.1997, Kok., s. I-7453, 30 kohta), Irlanti ei voi puolustautua sillä, ettei yhdellekään tarjoajalle ole aiheutunut vahinkoa, koska myös sopimuksentekoperusteiden alkuperäisen painotuksen perusteella riidanalaista hankintasopimusta ei olisi tehty jonkun muun kuin menettelyssä valitun tarjoajan kanssa.

65 Näin ollen komission kanteensa tueksi esittämä toinen kanneperuste on hyväksyttävä.

66 Kaikkien edellä esitettyjen seikkojen perusteella on todettava, että Irlanti ei ole noudattanut yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja siitä johtuvan avoimuusvelvoitteen, sellaisina kuin unionin tuomioistuin on niitä tulkinnut, mukaisia velvoitteitaan, koska se on muuttanut riidanalaista sopimusta koskevien sopimuksentekoperusteiden painotusta tarjousten alustavan arvioinnin jälkeen.

67 Kanne hylätään muilta osin.

Oikeudenkäyntikulut

68 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Saman artiklan 3 kohdassa määrätään, että erityisesti, jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, unionin tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan.

69 Koska komission kanne on hyväksytty vain osittain, on syytä päättää, että kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Irlanti ei ole noudattanut yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja siitä johtuvan avoimuusvelvoitteen, sellaisina kuin Euroopan unionin tuomioistuin on niitä tulkinnut, mukaisia velvoitteitaan, koska se on muuttanut tulkkaus- ja käännöspalvelujen hankintaa koskevien sopimuksentekoperusteiden painotusta tarjousten alustavan arvioinnin jälkeen.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Euroopan komissio ja Irlanti vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset